

ὁ ἕτερος αὐτῶν ἔχασε τὴν δύναμιν τῆς ἐράσεως ὥστε δὲν διέκρινε τὰς ὑποδιακρίσεις τοῦ βαρομέτρου. Ὅτε δὲ ἀνυψώθησαν ἔτι πλέον, καὶ ὁ ἄλλος ἀεροναύτης ἠδυνάτει νὰ σηκώσῃ τὴν χεῖρα, διότι παραλυτικὴ κατὰστασις κατέλαβεν ὅλους τοὺς μῦς· ὅτε ἠθέλησε νὰ καταβιδάσῃ τὸ βαρόμετρον ἐκ τοῦ μέρους ὅπου ἦτο ἀνηρτημένον, ἔπεσεν ἡ κεφαλὴ του ὡς παρελελυμένη ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, καὶ τέλος ἐστράφη πρὸς τὰ ἑπισθεν. Διηγεῖται ὅτι τὸ σῶμά του ἦτον ἐντελῶς νεναρκακωμένον καὶ ἐνόμιζεν ὅτι δὲν εἶχεν μέλη. ἠθέλησε νὰ ὀμιλήσῃ, καὶ δὲν ἠδυνήθη· ἐστερήθη δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς ὥραν τὴν αἰσθησιν τῆς ὁράσεως. Καὶ ὁμῶς τὸ πνεῦμα ἐνήργει ἐλευθέρως, διότι ἐπροσπάθησε νὰ σημειώσῃ τὰ συμπτώματα ταῦτα. Δὲν ἐνθυμεῖτο ἐὰν ἤκουεν εἰσέτι, ἐντελὴς δὲ ἀσφυξία ἐπέλειτο. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν καὶ φόβον προῦξένησεν εἰς ἀμφοτέρους ἡ νεκρικὴ ἡσυχία κατὰ τὸ μέγιστον ἐκείνου ὕψος. Ἐπὶ τρία ἢ τέσσαρα λεπτά οὐδὲν ἠσθάνοντο. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του πρὸς τὸν ἕτερον· αἱ χεῖρές των ἦσαν ἐντελῶς παρελελυμέναι, καὶ ὁμῶς οὐδεμίαν αἰμορρᾶγίαν ἔπαθον. Ὁ Coxwell ἠθέλησε νὰ ἀνοίξῃ τὴν βαλβίδα τοῦ ἀεροστάτου, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε διότι εἶχε τὰς χεῖρας παρελελυμένας. Τέλος δὲ προβλέπων τὸν θάνατον ἐδιάσθη διὰ τῶν ὀδόντων καὶ διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς του νὰ σύρῃ τὸ σχοινίον τῆς βαλβίδος, ἧτις ἐντελῶς ἠνοίχθη· καὶ οὕτως κατωρθώθη ἡ κατάβασις τῆς σφαίρας.

Τὰ ἐκτεθέντα λίαν περίεργα καὶ ἐπικίνδυνα συμπτώματα δὲν ἐπῆνεγκον κακὰς συνεπείας ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν ἀεροναυτῶν· διότι μετὰ τὴν εὐτυχῇ κατάβασιν αὐτῶν ἠδυνήθησαν τὴν αὐτὴν ἐσπέραν εἰ καὶ ἀτονισμένοι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν περίπατον.

Ε. ΑΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΙΔΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

(Κατὰ Béranger.)

1824.

Ἐρχεται τὸ φθινόπωρον καὶ τὰ ὑγρά πτερὰ του
Νέα μοὶ φέρουν βάρσανα καὶ νέας δυστοχίας·
Φεῦ! πάσχοντος καὶ ἀσθενοῦς, πτωχοῦ καὶ ἀδυνάτου
Τῆς πάλαι μου μαραίνονται τὰ ἄνθη εὐθυμίας.
Νὰ φύγω θέλω πνιγερὰν πόλιν καὶ ἀποφράδα,
ὑπὸ ὥρατον οὐρανὸν ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω.
Παῖδιον ἔτι ὄνειρον ἔβλεπον τὴν Ἑλλάδα·
Θέλω τὸν βίον μου ἐκεῖ, ἐκεῖ νὰ καταλύσω.

Δὲν θέλω τὴν μετάφρασιν ἐγὼ τῆς Ἰλιάδος·
Ἕλληνα ὑπῆρξα· ἀληθεῖ λέγει ὁ Πυθαγόρας (1).
Μητέρα εἶχον ἐνδοξον, τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος,
Εἰς τοῦ Σωκράτους δὲ παρὴν τὰς τελευταίας ὥρας.
Πολλάκις ἐθυμίασα τὰ ἔργα τοῦ Φειδίου,
Πολλάκις δὲ παρ' Ἰλισσὸν μ' ἔτυχε νὰ καθήσω,
Ἐγεύθην δὲ μεθ' ἡδονῆς μέλιτος Ὑμηττείου.
Θέλω τὸν βίον μου ἐκεῖ, ἐκεῖ νὰ καταλύσω.

ὦ, εἴθε λαμπρὸς ἥλιος, ἡμέραν μόνον μίαν,
Τὴν πάσχουσαν καρδίαν μου, εἰ εἴθε νὰ θερμάνῃ!
Μακρὰν ἀκούω κράζουσαν, ναί! τὴν ἐλευθερίαν·
« Ἐλθέ! ὦ! Σπεῦσον! νικητὴς Θρασυδούλος ἐφάνη! »
Ἀγωνεῖν! Ἀποπλέωμεν! λύσατε τὰ ἱστία.
Θάλασσα, ἱκετεύω σε, δός μοι νὰ εὐπλοήσω,
Ἐπιτρέψον νὰ ἐπιδῶ τὰ Ἀττικὰ πεδία·
Θέλω τὸν βίον μου ἐκεῖ, ἐκεῖ νὰ καταλύσω.

Ἐπίσης εἶν' ὁ οὐρανὸς γλυκὺς τῆς Ἰταλίας,
Ἄλλ' ἄμαυροί τοι κάλλος τοῦ ἡ δουλικῆ νεφέλη·
Πλεύσατε, ναῦται, πλεύσατε εἰς ἄλλας παραλίας,
Ὅπου καὶ πάλιν καθαρὰ ἡμέρα ἀνατέλλει.
ὦ παταγοῦντα κύματα! ἐξηραμμένοι βράχοι!
ὦ ἔδαφος περικλυτόν! μέλλω νὰ σὲ πατήσω·
Ἐπὶ τῆς παραλίας σου ἡ τυραννὶς στενάχει.
Θέλω ἐκεῖ τὸν βίον μου, ἐκεῖ νὰ καταλύσω.

Ξενίσατε τὸν βάρβαρον, ὦ Ἀττικαὶ παρθέναι·
Μὴ με ἀποβαρβύνετε φθάντα εἰς τὸν λιμένα,
Ὅτι ἀφῆκα δι' ὑμᾶς τὰ πάτρια τεμένη,
Ὅπως βαρὺν ὑπὸ ζυγὸν μὴ κύπτω τὸν αὐχένα.
Τὴν δὲ φυγάδα λόραν μου σώσατε τοῦ δειλαίου,
Καί, ἂν μ' αὐτὴν τὸν οἶκτόν σας ὑπὲρ ἐμοῦ κινήσω,
ὦ! μίξατε τὴν κόπιν μου μετὰ τῆς τοῦ Τυρταίου·
Ἦλθον ἐδῶ τὸν βίον μου, ἐδῶ νὰ καταλύσω.

Μ. Α.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΟΥΛΙΟΥ 15, 1863.

Ἀναχωρησάντων ἐκ τῆς πρωτευούσης τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δράματος τοῦ Ἰουνίου, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνλεύσεως, τὴν γενομένην γνωστὴν τοῖς ἀναγνώσταις τὴν 4 τοῦ μεσοῦντος, ἡ ἐθνοφυλακὴ Ἀθηνῶν ἀνέλαβε τριπλᾶ καθήκοντα· πρὶν φρούρησιν, λέγομεν, τῶν δημοσίων καταστημάτων, τὴν ἀσφάλειαν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἀστυνομίαν· ἐκτελεῖ δὲ λαδὴ καθήκοντα στρατιωτῶν, χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐκτελεῖ ταῦτα μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ φρονήσεως. Τὸ πρόσωπον τῆς πόλεως, καὶ τοι ἐρημωθείσης διὰ τὴν ἀναχώρησιν δισχιλίων καὶ ἐπέκεινα στρατιωτῶν καὶ τὴν ἀποδημίαν, εἴτε ἐνεκα φόβου εἴτε ἐνεκα τοῦ θερικοῦ καύσωνος,

(1) Ἐννοεῖ τὰ περὶ μετεμψυχώσεως.

πολλῶν οἰκογενειῶν, κατέστη ἰλαρώτερον ἢ πρίν. Ἀλλ' ἡ ἐθνοφυλακὴ δὲν ἔχει δυστυχῶς ἀρχηγόν· καὶ ἀρχηγὸν λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι, χάριν φιλοδοξίας ὀνομαζόμενον, ἀλλὰ φροντίζοντα περὶ τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, καὶ ποδηγετοῦντα αὐτὴν εἰς τὸ ἀληθές καθήκον. Κατὰ τὰς ἀποφράδας ἐκείνας τοῦ Ἰουνίου ἡμέρας, εἶδομεν αὐτὴν ἔχουσαν μὲν διάπυρον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἀλλὰ πολλάκις παραλυσομένους τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς δι' ἑλλειψιν ἐδηγίας καὶ συγκεντρώσεως τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργειῶν.

Εἰδῆσαις ἐκ Ἀκνίας ἐλθοῦσαι βεβαιούσιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλλάδα περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου.

Ἡ Βουλὴ τῆς Ἐπτανήσου διελύθη καὶ συνεκλήθη νέα, ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἐνώσεως.

Τὰ ἀνάκτορα ἐκηρύχθησαν δημόσια ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις παρεδέχθη νόμον δι' οὗ καθίσταται εἰς τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα τοὺς πρὸ τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως καταδικασθέντας ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασιν. Εἰς τοὺτους δὲ συμπεριλαμβάνονται, κατὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις, καὶ οἱ συνωμόσαντες νὰ δολοφονήσωσι τὸν τότε βασιλέα καὶ ὁ δολοφόνος αὐτὸς τῆς βασιλείας. Τὸ καθ' ἡμᾶς, τολμηρὰ ἡ ἀπόφασις· διότι εἴπερ ποτε σήμερον, ὅτε περιμένομεν βασιλέα, ἀνάγκη νὰ φανῇ αὐστηρὸν τὸ ἔθνος πρὸς τὴν βασιλοκτονίαν. Καὶ ἡ Γαλλία ἀπεδίωξεν ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων δύο ἡγεμόνας, οὐδένα ὅμως τῶν δολοφόνων αὐτῶν ἀπεθέωσεν. Ἐξέστημεν δὲ πῶς ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ οὐδεμιᾶς συζητήσεως, χωρὶς οὔτε καὶ μίαν φωνὴν ν' ἀκουσθῇ κατ' αὐτῆς, οὐδ' ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπὶ συνέσει καὶ μετριοπαθείᾳ γαυριώσης Κοιλίας. Καὶ ὁμοῦ γινώσκουμεν ὅτι μετὰ τὴν τῶν πληρεξουσίων ὑπάρχουσι πολλοὶ συμμεριζόμενοι τὴν γνώμην ἡμῶν· διὸ λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ ὑπενθυμίσωμεν αὐτοῖς ἀξιιώματά τινα ἀρχαίων καὶ νεωτέρων δημοσιογράφων.

« Ἰδῶμεν γὰρ εἰ τοὺς δειλοὺς οἷόν τε δικαίους εἶναι· τοὺς γὰρ ἐναντίως ἔχοντας τούτοις, τοὺς θρασεῖς, ἀδίκους ὄντας εὐρίσκομεν διὰ τὸ πρὸς βίαν τὰ πολλὰ ποιεῖν. *Δειλία τοίνυν ἐστὶ διαφθορὰ δόξης ἐννόμου δεινῶν τε πέρι καὶ μὴ ἡ ἀγνοία δεινῶν τε καὶ οὐ δεινῶν καὶ οὐδετέρων. Πῶς ἄρ' οὖν οἱ δόξαις διεφθαρμένοι καὶ παρανόμοις συζῶντες εἴεν ἄν δίκαιοι;* »

(Ἱεροκλ. περὶ δικαιοσύνης.)

« Celui qui agit, qui parle, exerce un droit; celui qui se tait est infidèle à un devoir. Les hommes qui se déchargent du présent,

parce qu'ils ont la prudence de se taire, seront seuls responsables de l'avenir, parce qu'ils n'auront pas eu le courage de parler (1). »

(J. P. Pagés.)

« L'assentiment de la majorité ne suffit nullement dans tous les cas pour légitimer ses actes; il en existe que rien ne peut sanctionner. Lorsqu'une autorité quelconque commet des actes pareils, il importe peu de quelle source elle se dise émanée, il importe peu qu'elle se nomme nation ou individu. Elle serait la nation entière, moins le citoyen qu'elle opprime, qu'elle n'en serait plus légitime » (2).

(B. Constant.)

Ἡ Φωνὴ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐφημερίς ἐν Τριπόλει ἐκδιδόμενη, γράφει τὴν 6 τοῦ μεσοῦντος τὰ ἑξῆς·

« Αἱ ληστεῖαι, οἱ φόνοι, αἱ ἀρπαγαὶ, αἱ κλοπαὶ ὑπερεπλεόνασαν εἰς τὸν νόμον μας πρό τινας. Οἱ Ἀγιοπετρίται ἀφῆρσαν κοπὴν προβάτων τῶν Καστριτῶν, οὗτοι αὐτοδυνάμως ἀνθῆρπασαν ἀγέλην ὅλην βοῶν. Οἱ Ρεζιώται ἀφῆρσαν ποιμνὴν τῶν Στενωτῶν, οὗτοι τὸ αὐτὸ ἐπραξάν εἰς τοὺς Ρεζιώτας· καὶ ἐφονεύθη εἷς καὶ ἐπληρώθη ἕτερος. Οἱ Ἀλωνιστιῶται ἤρπασαν πρόβατα τῶν Ρενιωτῶν καὶ ἀρπάζουσι καθ' ἑκάστην ὅ,τι εὕρωσιν ἀπὸ διάφορα ἄλλα χωρία. Οἱ Φωνιώται ἤγειραν πόλεμον κατ' αὐτῶν καὶ ἀπαύστως συγκρούσεις, πληρώσεις κλ. λαμβάνουσι χώραν. Τὰ τοιαῦτα γενικώτερα εἰσὶν εἰς Γορτυνίαν καὶ Μεγαλόπολιν, ἐν αἷς καταργήσεις δημοτικῶν ἀρχῶν ἐγένοντο, πολιορκίαι, ἀρπαγαὶ ζώων, κλοπαὶ πραγμάτων καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ, τὰ ὅποια μόνη στρατιωτικὴ δύναμις καὶ ποινικὴ αὐστηρότης δύναται νὰ καταστείλῃ. »

Προστίθῃσι δὲ καὶ τὰ ἑξῆς εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον·

« Αἱ ἐπαρχίαι Γορτυνίας, Μεγαλοπόλεως, Κυνοῦρίας καὶ ἐν μέρει καὶ ἡ τῆς Μαντινείας, ἀφίνονται ἀπροστάτευτοι ἀπέναντι τῶν κακοποιῶν, οἵτινες κατελύμανον τὸν τόπον, κατστρέψαντες περιουσίας

(1) « Ὁ μὲν πράττων ἢ ὁ ὁμιλῶν ἐνεργεῖ δικαίωμα, ὁ δὲ σιωπῶν προδίδει καθήκον. Οἱ ἀποφατιζόμενοι τὸ ἐνεστώσως, ὡς ἔχοντες τὴν φρόνησιν νὰ σιωπῶσι, μόνον οἱ αὐτοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ μέλλον, διότι δὲν εἶχον τὸ θάρρος νὰ ὁμιλήσωσιν. »

(2) Ἡ συναίνεσις τῆς πλειοψηφίας οὐδόλως ἀρκεῖ πάντοτε ὅπως περιβάλλῃ διὰ νομιμότητος τὰς πράξεις αὐτῆς· διότι ὑπάρχουσι πράξεις τὰς ὁποίας οὐδὲν ἰσχύει νὰ νομιμοποιήσῃ. Ὅταν τις ὁποιαδήποτε ἀρχὴ πράττῃ τοιαύτας πράξεις, ἀδιάφορον πόθεν ἐκπορεύεται, ἀδιάφορον ἂν ὀνομάζεται ἔθνος ἢ πρόσωπον. Καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἂν καθιερώσῃ αὐτάς, πλὴν ἐνὸς καὶ μόνου πολίτου, τοῦ παρ' αὐτῆς ἀδικουμένου, πάλιν δὲν εἶναι νόμιμοι. »

καὶ ζώας, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον προχωροῦντες εἰς ἀποσύνθεσιν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἢ προκαλοῦντες ἐμφύλιον πόλεμον. »

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΛΑΥΨΕΙΣ. Κατ' αὐτὰς ἐγένοντο εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ῥώμης ἄξιαι πολλοῦ λόγου ἀνακαλύψεις. Ἰδιωτικὴ τις ἐταιρία συνεστήθη διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐπὶ γηπέδου κεκαλυμμένου ὑπὸ ἐρειπίων, ἐνθα πιστεύεται ἐν γένει ὅτι ἔκειτο ἡ *villa Caesarum* θεμελιωθεῖσα ὑπὸ τῆς Λιβίας ἐπὶ τῆς χώρας τῶν Οὐκίων, ἐπὶ θέσεως ἐπαγωγῆς καὶ παρεχούσης μίαν τῶν ὠραιότατων ἀπόψεων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐξοχῆς. Κατ' ἀρχὰς ἀνεκαλύφθησαν διάφορα τεμάχια μωσαϊκοῦ ἐπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, πολλοὶ σωλῆνες μολύβδινοι, φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τρεῖς ὠραῖαι Ῥωμαϊκαὶ προτομαί, ὧν ἡ μὲν ἀπεικονίζει τὸν Σεπτίμιον Σεβήρον, ἡ δὲ, γυναῖκα ἀναγομένην εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ὡς ἐκ τῆς διαθέσεως τῆς κόμης καταφαίνεται, ἡ δὲ τρίτη παρίστησι νεανίαν ἀνήκοντα πιθανῶς εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Αἱ ἀνακαλύψεις αὗται, ὡς καὶ αἱ τῶν δωματίων τῶν ἐχόντων τοίχους κεκαλυμμένους ὑπὸ ζωγραφιῶν ζωηρότατα ἐχουσίων τὰ χρώματα, τῶν ὁποίων ὅμως τεμάχια μόνον σώζονται, διήγειραν ἐλπίδας, κατ' οὐδὲν σφαλίσας. Τὴν 20 Ἀπριλίου εὑρέθη ἄγαλμα ὑπερφυσικοῦ μεγέθους καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐκ τῶν ὠραιότατων καὶ ἀξιολογωτάτων τὰ ὅποια ὑπάρχουσι. Παρίστησι τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστον εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν· ἔχει δὲ τὸν δεξιὸν βραχίονα τεθραυσμένον, ὡς καὶ τὸ κατώτερον μέρος τῶν κνημῶν· ἀλλὰ τὰ τεμάχια ὑπάρχουσιν ἀκέραια καὶ μένει μόνον νὰ συγκολληθῶσι. Σιδήρωμα δὲ μεῖναν ἐν τῷ βραχίονι καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κνήμῃ ἐμφαίνει ὅτι ἡ συντριβὴ εἶναι ἀρχαία. Ἡ κεφαλὴ δὲ συνέχεται πρὸς τοὺς ὤμους, μετὰ δὲ τοῦ ἐπιλοιποῦ σώματος τοσοῦτον καλῶς συντηρεῖται, ὥστε οὐδ' αὐτὴ ἡ ἄκρα τῆς ῥινὸς τὴν ὁποίαν στεροῦνται καὶ τὰ ὠραιότατα ἀρχαῖα ἀγάλματα, ἐλλείπει. Ὁ ἡγεμὼν, γυμνὸς τὴν τε κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας, φορεῖ, πλὴν θώρακος κεκοσμημένου ὑπὸ θαυμασίων γλυφῶν, τήδεον καὶ ἐλαφρὸν ἄλλο ἔνδυμα, εἶδος πλατείας ζώνης (*écharpe*) μὴ καλυπτούσης τὸ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος, μικρὸν δὲ μόνον μέρος ὀπίσθεν σκεπαζούσης. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἔφερε σκήπτρον πιθανῶς ἐν μετάλλῳ. Ἰχνη δὲ χρώματος φαίνονται ἐπὶ τῶν

ἐνδυμάτων, τῶν ὁποίων τὰ κράσπεδα εἶναι γλαυκά. Ἡ ἐργασία τοῦ τε σώματος καὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τοῦ θώρακος εἶναι ὠραιότατη καὶ λεπτοτάτη.

(*Ex της Correspondance Littéraire.*)

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΠΤΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ. Τὰ δυστυχήματα ὅσα πολλάκις συνέβησαν εἰς γυναῖκας ἐκ τῆς πυρπολήσεως τῶν λεπτῶν αὐτῶν ἐνδυμάτων, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς σκέψεις καὶ πειράματα διχομήμων χημικῶν τῆς Εὐρώπης, ἐπιθυμούντων νὰ εὕρωσι τρόπον ἱκανὸν νὰ προλαμβάνῃ τὰ δυστυχήματα ταῦτα. Κατὰ στατιστικὸν τινα πίνακα ἐκδοθέντα ἐσχάτως, ἐκῆσαν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν 436 ἄνθρωποι. Ἡ Βασίλισσα αὐτὴ, αἰσθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην τῆς προλήψεως τοιοῦτου κακοῦ, προέτρεψεν ἐμπείρους ἄνδρας εἰς τοῦτο. Μετὰ πολλὰς δὲ δοκιμασίας φαίνεται ὅτι ἐλύθη ἐπὶ τέλους τὸ ζήτημα, ἐφευρεθέντων ἀκαύστων ἐνδυμάτων.

Τοιαῦτα δὲ ἄκαυστα βαμβακερὰ καὶ μαλλιωτὰ ὑφάσματα, καλούμενα *Tarlatans*, *Mousselines*, πωλοῦνται πανταχοῦ σήμερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν· τὰ δὲ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας παρσκευάζονται εἰς τὸ βασιλικὸν πλυντήριον εἰς *Richmond* κατὰ τὴν ἀκόλουθον μέθοδον. Τὸ ἅλας ὅπερ ἀποκατασταίνει τὰ φορέματα δύσκαυστα ἢ ἄκαυστα, εἶναι ἡ βολφραμικὴ ἁρμονία καὶ τὸ βολφραμικὸν νίτρον, διαλυμένα εἰς 6—10 μέρη ὕδατος. Τὰ δὲ ὑφάσματα ἢ φορέματα, λευκὰ ἢ κεχρωματισμένα, βρέχονται καλῶς διὰ τοῦ εἰρημένου διαλύματος, ἐκθλίβονται καὶ μετὰ ταῦτα στεγνοῦνται διὰ θερμοῦ σιδήρου. Ἡ ὠφέλιμος αὕτη σκευασία πωλεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα *Ladys life preserver* « φύλαξ τῆς ζωῆς τῶν κυριῶν ». Τὰ ἐξοδα διὰ τὴν προπαρασκευὴν 5—10 φορεμάτων ὑπολογίζονται εἰς περίπου ἐν τάλληρον, ἐξοδὸν βεβαίως πάντῃ ἀσήμενον ὡς πρὸς τὴν μεγίστην ὠφέλειαν. Τὰ διὰ τοῦ διαλύματος προπαρασκευασθέντα φορέματα εἰάν ποτε ἐγγίσωσιν εἰς πῦρ δὲν ἀναφλέγονται, ἀλλὰ τὸ πολὺ ἡμικαίονται μὴ μεταδίδοντα φλόγα πρὸς τὰ πλησίον ἐνδύματα, ὥστε τὸ ἡμικαὲς μέρος εὐκολώτατα ἀποσβέννεται. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῶν ἡ χρῆσις τοῦ ἁλατος τούτου.

Ξ. ΑΛΑΝΔΕΡΕΡ.

Ἀύσις τοῦ ἐν τῷ 319 φυλλαδίῳ γρίφου.

Γλαυξ εἰς Ἀθήνας.